

Caracterizarea personajelor operei Morometii scrisa de Marin Preda- a doua parte

Disimularea este principala lui trasatura Ilie intelege totul, dar cauta sa ascunda laturi ce vin in contradictie cu scopul sau. Celui ce vine sa-i ceara fonciirea ii raspunde calm: "Neata, domnie Florica! Stati pe prispa! Uite mai dreg si eu hamurile astea, ca s-au cam prapadit", desi nimeni nu-l intrebase ce face...

Treptat, constiinta sigurantei de sine devine tot mai tulbure. Tulburarea este semn ca "lupta pentru apararea vechilor lui bucurii se sfarsea". Sentimentul de vinovatie se iveste cand Niculae ia premiul intai si se intensifica o data cu fuga baietilor, ceea ce va da nastere unei crize, relevata intr-o pagina de acuta analiza psihologica "Pentru intaia oara Moromete nu putea scapa de un sentiment de vinovatie care isi scotea capul ori de cate ori se uita si vedea ochii mari si aprinsi si chipul galben-negru al baiatului." Este inceputul.

Sentimentul vinovatiei da profunzime morala dar constituie si un avertisment. O scena admirabil imaginata de scriitor ni-l infatiseaza pe Moromete la hotarul lotului in momentul crizei. Lumea este judecata cu asprime, fiindca i-a indepartat copiii. Traieste un moment al revelatiei: "Nu era vinovat. Iar daca totusi gresise undeva, daca crezuse cu prea multa seninatate in pacea si armonia lumii, nu singuratatea lui era de vina ci lumea".

Drama lui Ilie Moromete anunta drama colectivitatii din care face parte si pune sub semnul intrebarii structurile care au generat-o. Timpul interior se converteste in istorie, drum ireversibil. Ilie Moromete ilustreaza un tip de personalitate umana in lupta cu vitregiile istoriei in confruntare cu una dintre cele mai grave probleme care s-au pus vreodata satului: disparitia civilizatiei rurale traditionale.